

ter, at alle betingelser for at straffe den konkrete handling i udlandet er opfyldt (krav til tilregnelser, forældelse mv.). I forhold til juridiske personer antages kravet herudover at indebære, at lovgivningen i gerningslandet også hjemler strafansvar for juridiske personer (og ikke kun for fysiske personer).

Som noget nyt indebærer den foreslåede bestemmelse, at retsforfølgning her i landet af en juridisk person for handlinger mv. foretaget i udlandet fremover *ikke* vil være udelukket alene af den grund, at lovgivningen i det pågældende land ikke hjemler strafansvar for juridiske personer.

Det foreslås således, at når dansk straffemyndighed over for en juridisk person er betinget af dobbelt strafbarhed, jf. herved forslaget til straffelovens § 7, stk. 1, nr. 1, og stk. 3, og § 7 a, stk. 1 og 2, omfatter dette ikke et krav om, at lovgivningen i gerningslandet hjemler strafansvar for juridiske personer. Det kræves derimod som hidtil, at dobbelt strafbarhedskravet i øvrigt skal være opfyldt, herunder for så vidt angår krav til tilregnelser, forældelse mv.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Den foreslåede bestemmelse svarer med visse ændringer til de gældende bestemmelser i straffelovens § 8, nr. 1, 2, 5 og 6, om dansk straffemyndighed på grundlag af beskyttelses-, universal- og repræsentationsprincippet i forhold til handlinger, som er foretaget i udlandet.

Den gældende bestemmelse i straffelovens § 8, nr. 3, om dansk straffemyndighed på grundlag af det passive personalprincip foreslås videreført med forslaget til straffelovens § 7 a, stk. 3, jf. ovenfor.

Den gældende bestemmelse i straffelovens § 8, nr. 4, vedrører dansk straffemyndighed i forhold til handlinger omfattet af straffelovens § 183 a om kapring af fly og skibe mv. og drab og voldshandlinger foretaget i forbindelse hermed. Bestemmelsen foreslås videreført med forslaget til straffelovens § 8 b, jf. nedenfor.

Den gældende bestemmelse i straffelovens § 8, nr. 1, vedrører dels handlinger, der krænker den danske stats selvstændighed, sikkerhed og forfatning mv. (1. led), dels handlinger, der krænker interesser, hvis retsbeskyttelse forudsætter en særlig tilknytning til Danmark (2. led). Bestemmelsens 1. led tager navnlig sigte på de meget alvorlige forbrydelser mod staten, der er omfattet af straffelovens kapitel 12-14 og 16, og overtrædelser, der naturligt kan stilles i klasse hermed, mens 2. led angår mindre alvorlige forbrydelser

rettet mod f.eks. den bestående danske fiskale ordning eller pengevæsenet (jf. straffelovens § 166 om pengefalsk).

Med henblik på at tydeliggøre denne forskel foreslås den gældende bestemmelse opdelt i to selvstændige bestemmelser (jf. forslaget til nr. 1 og nr. 2). Der er i øvrigt ikke tilsigtet nogen ændring af anvendelsesområdet i forhold til den gældende bestemmelse. Den foreslåede bestemmelse i nr. 1 forudsættes som i dag foruden egentlige stats- og embedsforbrydelser også at omfatte individualkrænkelser af personer, der repræsenterer dansk offentlig myndighed, f.eks. frihedsberøvelse og ulovlig tvang over for et medlem af en dansk diplomatisk repræsentation, men f.eks. ikke tyveri af en sådan persons private ejendom.

Den gældende bestemmelse i straffelovens § 8, nr. 2, vedrører dels handlinger, der krænker en forpligtelse, som det ifølge lov påhviler gerningsmanden at iagttage i udlandet (1. led), dels handlinger, der krænker en tjenesteplicht, som påhviler gerningsmanden over for dansk fartøj (2. led). Med henblik på at tydeliggøre den gældende bestemmelses to led foreslås bestemmelsen opdelt i to selvstændige bestemmelser (jf. forslaget til nr. 3 og nr. 4). Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring.

Det foreslåede nr. 3 omfatter et uden for straffebestemmelsen etableret særligt pligtforhold, f.eks. strafsanktionerede overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen, og et særligt pligtforhold, der forudsætningsvis er indeholdt i selve straffebestemmelsen. Dette vil f.eks. gælde i forhold til overtrædelser af bestemmelser, der forudsætter en særlig relation mellem gerningsmand og offer, herunder navnlig som led i institutionsophold (f.eks. straffelovens § 219, hvorefter det er strafbart for en ansat på institution for sindslidende mv. at have samleje med en person, der er optaget på institutionen).

Det vil normalt være en forudsætning for at anvende det foreslåede nr. 3, at der er spørgsmål om at rejse straffesag mod en person, som har eller har haft en vis tilknytning til Danmark.

Det foreslåede nr. 4 tager ligesom den gældende bestemmelse i straffelovens § 8, nr. 2, 2. led, navnlig sigte på at sikre dansk straffemyndighed i forhold til handlinger foretaget i land eller om bord af udlændinge, der er kommet i et midlertidigt pligtforhold til et dansk fartøj i fremmed (luft-)havn eller farvand.

Der er med de foreslåede bestemmelser i nr. 3 og 4 ikke i øvrigt tilsigtet nogen ændring af anvendelsesområdet i forhold til den gældende bestemmelse i straffelovens § 8, nr. 2.